

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/116/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123010730
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3123010730.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Milana Straku a JUDr. Michala Eliaša v trestnej veci proti odsúdenému A. B., nar. XX.XX.XXXX v Žiline, trvale bytom C., D. B., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, na neverejnom zasadnutí dňa 13.12.2023 prejednal sťažnosť prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 03. augusta 2023, sp. zn. 6Pp/29/2023 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť prokurátora **z a m i e t a**, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 03. augusta 2023, sp. zn. 6Pp/29/2023, bolo rozhodnuté nasledovne:

„I. Podľa § 415 odsek 1 Trestného poriadku, § 66 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona sa odsúdený A. B., narodený XX. XX. XXXX podmienene prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 8T/6/2020 zo dňa 26. 11. 2021 a ďalej rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/4/2016 zo dňa 01. 03. 2016 v spojení s uznesením Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/4/2061 zo dňa 13.01.2022 právoplatným v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1Tos/34/2022 zo dňa 22.03.2022.

II. Podľa § 68 odsek 1 Trestného zákona odsúdenému určuje skúšobnú dobu 24 (dvadsaťštyri) mesiacov a súčasne nariaďuje probačný dohľad nad odsúdeným v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov a zároveň odsúdenému u k l a d á v čase probačného dohľadu nasledujúce obmedzenia a povinnosti:

- podľa § 51 ods. 4 písm. k) Tr. zákona povinnosť zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.“

Citované uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože proti nemu podal prokurátor sťažnosť do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia. Odsúdený sa po vyhlásení napadnutého uznesenia vzdal práva podať proti nemu sťažnosť.

Prokurátor podanú sťažnosť dodatočne písomne odôvodnil. V úvode odôvodnenia poukázal na obsah výrokovvej časti napadnutého uznesenia a na to, že proti nemu podal sťažnosť. Ďalej uviedol nasledovné:

„Bezprostredne po vyhlásení uvedeného uznesenia na verejnom zasadnutí intervenujúci prokurátor podal proti predmetnému uzneseniu sťažnosť. Dôvodom podania sťažnosti je najmä predpoklad, že u odsúdeného A. B. v zmysle § 66 ods. 1 Trestného zákona nie je splnená materiálna podmienka podmienenečného prepustenia spočívajúca v zákonnej požiadavke vedenia riadneho života v budúcnosti. U odsúdeného nie je splnený tiež i ďalší zákonný predpoklad, a to preukázanie polepšenia svojím

správaním vo výkone trestu odňatia slobody do tej miery, že v kontexte celkového hodnotenia osoby odsúdeného sa od neho môže očakávať, že by po podmiennečnom prepustení z výkonu trestu viedol riadny život.

Odsúdený A. B. bol súdom doposiaľ spolu deväťkrát súdne trestaný, je recidivista a páchanie protiprávnej činnosti nie je u neho ojedinelý exces. Odsúdený zjavne svojim správaním preukazoval, že ani predchádzajúce odsúdenia a tresty u neho nespĺnili svoj výchovný účel viesť ho k tomu, aby viedol už len riadny život.

Proti druhej zákonnej materiálnej podmienke sa zisťuje, či odsúdený je schopný viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu, a to plnením svojich pracovných a mimopracovných úloh vrátania dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu odňatia slobody. Pritom by sa malo vychádzať najmä z obsahu hodnotenia ústavu. Z hodnotenia Ústavu pre výkon trestu Dubnica nad Váhom je zrejmé, že Program zaobchádzania plní čiastočne v bode edukácia, z dôvodu opakovaného porušenia povinností a nezvažovania následkov svojho konania. Resocializačná prognóza je hodnotená ako menej priaznivá na základe stredného rizika recidívy trestnej činnosti. Menovaný iba čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie.

Pri rozhodovaní o návrhu na podmiennečné prepustenie by súd mal primárne vychádzať práve zo záverov hodnotenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, pretože predovšetkým osoby podieľajúce sa na prevýchove odsúdeného môžu podať objektívny obraz o stupni jeho nápravy. Ústav pre výkon trestu odňatia slobody nepochybne disponuje odborným aparátom, ktorý najlepšie vie vyhodnotiť vnútorné nazeranie odsúdeného na trestnú činnosť, ako i jeho pôsobenie vo výkone trestu odňatia slobody. Na rozdiel od objektívneho pohľadu ústavného psychológa či pedagóga je pohľad odsúdeného navyše vždy pohľadom subjektívnym. Správu ústavu o vnútornom nazeraní odsúdeného na ním spáchanú trestnú činnosť ako i na jeho správanie sa v priamom výkone trestu odňatia slobody intenzívne pracujú. Zároveň je potrebné poukázať, že napokon ani samotný výkon trestu zo strany odsúdeného A. B. nebol bez závad, keď sa u neho vyskytli dve porušenia disciplíny.

Odsúdený podľa správy ústavu zastával k trestnej činnosti spočiatku čiastočne kritický postoj. Neskôr však na základe dlhodobého pôsobenia personálu svoj postoj k trestnej činnosti prehodnotil a aktuálne sa dá hodnotiť ako kritický. Uvedené sa však podľa názoru prokurátora javí len ako formálne kritické, a je zjavne motivované predovšetkým uplynutím času pre možnosť podmiennečného prepustenia a účelom podaného návrhu, o ktorom sa aktuálne rozhoduje. Súčasťou výkonu trestu je aj zmena postoja odsúdeného k spáchanej trestnej činnosti, čím dochádza aj k zmene tých charakterových vlastností, pre ktoré sa odsúdený ocitol vo výkone trestu.

Zmysel podmiennečného prepustenia nespočíva v tom, že páchatel' bude po odpykaní zákonom stanovenej doby automaticky prepustený, a to bez prihliadnutia k účelu trestu a ďalšie v tomto smere relevantné okolnosti a odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život, a že tu pre spoločnosť nie je príliš veľké riziko jeho recidívy. Ustanovenie § 66 ods. 1 Trestného zákona totiž vyjadruje predovšetkým požiadavku kladnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmiennečné prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia páchatel'ovho polepšenia, pričom očakávanie, že odsúdený po podmiennečnom prepustení povedie riadny život a svojím správaním sa viac nedostane do kolízie so zákonom musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení páchatel'ovej osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možností jeho nápravy a osobných pomerov s prihliadnutím aj na účel trestu.

Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností možno konštatovať, že u odsúdeného A. B. vykonávaný trest neplní len resocializačnú funkciu a funkciu individuálnej a generálnej prevencie, či morálneho odsúdenia, ale predovšetkým ochrannú funkciu, kedy sa ďalším výkonom trestu u menovaného odsúdeného zabezpečuje ochrana spoločnosti. Rozhodnutie okresného súdu o jeho podmiennečnom prepustení z výkonu nepodmiennečného trestu odňatia slobody na slobodu za súčasného uloženia skúšobnej doby a probačného dohľadu preto nemožno vyhodnotiť ako dôvodné a vecne správne. Vychádzajúc z vyššie uvedených dôvodov by v prípade menovaného odsúdeného mala do popredia vystúpiť skôr represívna zložka trestu a zabezpečiť u neho ďalší výkon uloženého trestu odňatia slobody. Aby splnil svoj účel, mal by byť v tomto prípade uplatnený vo väčšom rozsahu. U odsúdeného nie je daná dostatočná záruka, že na slobode povedie riadny život. Podľa názoru prokurátora vzhľadom na

vyššie uvedené skutočnosti, a tiež aj na trestnú minulosť a jej povahu, je v prípade odsúdeného Benka nevyhnutné vo vykonávanom treste, pretože predchádzajúce odsúdenia sa minuli svojmu účinku a účelu. Odsúdený nespĺňa všetky zákonom predpísané podmienky nevyhnutné pre formuláciu rozhodnutia o jeho podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, ktoré je potrebné splniť kumulatívne. V súčasnosti sú u neho dané pochybnosti o vedení riadneho života po jeho podmiennečnom prepustení na slobodu a tiež i o neexistencii prijateľného rizika jeho recidívy, ktoré je naopak až príliš veľké, a z toho vyplývajúci záver, že u odsúdeného nemožno dôvodne predpokladať, že na slobode povedie riadny život.

Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam navrhujem aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku sťažnosťou napadnuté uznesenie Okresného súdu Trenčín č.k. 6PP/29/2023 zo dňa 03.08.2023 zrušil a súčasne podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona rozhodol o zamietnutí návrhu odsúdeného A. B. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody ako neopodstatneného.“

K sťažnosti prokurátora sa písomne vyjadril odsúdený s tým, že podľa jeho názoru je sťažnosť prokurátora nedôvodná. S poukazom na odôvodnenie napadnutého uznesenia okresného súdu, ktoré považuje za vecne správne, ďalej uviedol nasledovne:

„So skutočnosťami, ktoré uvádza prokurátor v odôvodnení svojej Sťažnosti ja, odsúdený nesúhlasím, pričom mám za to, že táto nie je dôvodná. V prvom rade poukazujem na odôvodnenie Uznesenia prvostupňového súdu, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožňujem. Mám za to, že Uznesenie je vecne správne a okresný súd správne dospel k záveru, že po oboznámení sa so spisovým materiálom, predovšetkým s mojim návrhom na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, hodnotením ústavu, skráteným výpisom klienta ako aj odpisom registra trestov zistil, že boli u mňa, odsúdeného splnené tak formálne ako aj materiálna podmienka na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a splnenie týchto súd náležite zdôvodnil. Súd zohľadnil správanie mňa, odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody ako aj skutočnosť, že po mojom podmiennečnom prepustení mám zabezpečenú prácu aj bývanie, a teda mám zabezpečené silné sociálne a rodinné zázemie, na základe čoho sa môže odo mňa, odsúdeného po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody objektívne očakávať vedenie riadneho života. Aj keď som bol viackrát súdne trestaný, prvostupňový súd správne poukázal na to, že vo výkone trestu odňatia slobody som prvýkrát. Vo výkone trestu odňatia slobody som ja, odsúdený počas celej doby pracoval, pričom aj ústav konštatoval, že som sa postupne zaradil medzi dobrých pracovníkov a že rešpektujem a plním pokyny a nariadenia personálu. Rovnako ústav vo svojom hodnotení konštatuje, že do činnosti pre všeobecný rozvoj sa zapájam aktívne, pričom vykonávam aj čistiace a upratovacie práce v rámci izby, sektoru a dlhodobo i v centrálnych sprchách ústavu. Pokiaľ prokurátor v odôvodnení svojej Sťažnosti spochybňuje môj kritický postoj k trestnej činnosti, tak samotný ústav sa k tomuto vyjadril a uviedol, že na základe dlhodobého pôsobenia personálu som svoj postoj k trestnej činnosti prehodnotil a aktuálne sa môj postoj k trestnej činnosti hodnotí ako kritický, čo je zaznamenané aj v pedagogickej dokumentácii. Rovnako tam je zaznamenané, že si ja, odsúdený plne uvedomujem svoje pochybenia a nevhodnosť svojho konania a prezentujem skutočný záujem o vedenie usporiadaného života po prípadnom podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Sám ústav ďalej konštatuje, že do aktivít z ponukového listu kultúrno - osvetovej činnosti sa nielen zapájam, ale pravidelne a dlhodobo organizujem spoločne organizované aktivity ako sú vedomostné kvízy a športové súťaže. Pokiaľ sa týka námietky zo strany prokurátora, že program zaobchádzania v bode edukácia plním len čiastočne, tak sám ústav na výkon trestu odňatia slobody konštatuje, že si plne uvedomujem svoje pochybenia a nevhodnosť svojho konania, v súčasnosti mám kritický postoj k trestnej činnosti, pričom ďalšie body programu zaobchádzania plním v celom rozsahu, tak ako to vyplýva z hodnotenia ústavu. Napokon chcem ja, odsúdený poukázať aj na skutočnosť, že nevykazujem žiaden disciplinárny trest.

Moja rodina je pre mňa dostatočný motivujúci prvok. Počas celého výkonu trestu odňatia slobody som udržiaval pravidelný kontakt so svojimi blízkymi všetkými dostupnými formami, a to predovšetkým s mojimi rodičmi, mojou bývalou družkou, našou spoločnou dcérou, priateľkou a bratom. Moja rodina ma v plnom rozsahu podporuje, pričom chce mi byť nápomocná aj po mojom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. V tejto súvislosti poukazujem aj na Cestné vyhlásenie matky nášho spoločného dieťaťa p. E. D., ktoré som doložil do spisu a ktorá prehlásila, že pred výkonom trestu odňatia slobody som sa príkladne staral o naše maloleté dieťa B. B. a pravidelne som na ňu platil výživné. Moja bývalá družka

sa pripojila k mojej žiadosti o podmienené prepustenie a taktiež mi v prípade môjho podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody poskytla aj bývanie.

Pokiaľ prokurátor v odôvodnení svojej Sťažnosti poukazuje predovšetkým na trestnú činnosť, ktorej som sa v minulosti dopustil, tak k uvedenému by som ja, odsúdený chcel uviesť, že túto som úprimne oľutoval, pričom vo výkone trestu odňatia slobody som prvýkrát. V tejto súvislosti by som chcel dať do pozornosti aj nález Ústavného súdu ČR, sp. zn. II. ÚS 482/18, v zmysle ktorého ani trestnú minulosť odsúdeného nie je možné hodnotiť mechanicky, teda napríklad sledovať len počty minulých odsúdení a nevyužitých šancí podmieneného prepustenia. Rovnako v uvedenom náleze ÚS ČR konštatuje, že „Soudy a štátní zástupci ale velice často předjímají, že spáchaná trestná činnost v minulosti vede automaticky k nejisté prognóze vedení řádného života. A jedinou oporou pro jejich názor je právě ona v minulosti páchaná trestná činnost. Opomíjí pak vše ostatní, co odsouzený předkládá. Jeho další život, průběh výkonu trestu, hodnocení věznice, absolvované programy, spolupráci s třetími stranami včetně [Probační a mediační služby České republiky/ nebo pripojení se ředitele věznice. Často nechávají bez povšimnutí i vlastní iniciativu odsouzeného a vše, čím si prošel on sám, a jak se na další život připravil. Takto nastavené podmíněné propuštění svoji funkci jistě neplní....Zodpovědný přístup sťažovatele popisovaný v hodnotení věznice je pritom ojedinelý, nadprůměrný a osvědčuje to, že u sťažovatele dochádza k výrazným zmenám.“

Vo vzťahu k námietkam prokurátora týkajúcich sa vedenia riadneho života po podmienenom prepustení uvádzam, že tieto sú neopodstatnené. Je pritom potrebné poukázať na hodnotenie ÚVTOS Dubnica nad Váhom, keď ústav odporučil moje podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody s dohľadom. Rovnako v ňom vyzdvihol moju pracovnú disciplínu, plnenie si povinností a správanie sa v podmienkach výkonu trestu. Taktiež prvostupňový súd správne poukázal na moje silné sociálne zázemie, ktoré mám vytvorené na slobode, keď mám zabezpečené bývanie ako aj prácu. Znamená to, že budem mať stály príjem, a preto u mňa nie sú predpoklady, že by som sa mal opätovne dopúšťať trestnej činnosti. Rovnako poukazujem aj na skutočnosť, že ja, odsúdený som bol zamestnaný aj pred výkonom trestu odňatia slobody, na základe čoho mám vytvorené pracovné návyky a zodpovedný prístup k plneniu si povinností, čo je nevyhnutné pre moje ďalšie spoločenské uplatnenie na slobode.

Ja, odsúdený by som chcel predovšetkým poukázať na to, že počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody neboli v súvislosti s mojou osobou evidované žiadne negatívne skutočnosti. Predchádzajúcu trestnú činnosť úprimne ľutujem. Moja rodina je pre mňa dostatočný motivujúci prvok. Počas celého výkonu trestu odňatia slobody som udržiaval pravidelný kontakt s blízkymi osobami, a to predovšetkým s mojimi rodičmi, mojou bývalou družkou, našou spoločnou dcérou, priateľkou a bratom. Moja rodina ma v plnom rozsahu podporuje, pričom chce mi byť nápomocná aj po mojom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody.

Ja, odsúdený mám za to, že svojím správaním a plnením pracovných povinností vo výkone trestu odňatia slobody, dosiahnutými výsledkami počas výkonu trestu a postojom k trestnej činnosti prejavujem snahu o zmenu doterajšieho spôsobu života a záujem o integráciu do spoločnosti. V prípade môjho podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody sa chcem ja, odsúdený riadne začleniť do občianskeho života, prevziať zodpovednosť a rešpektovať právne a morálne zásady. Najmä vzhľadom k mojej rodine, k mojej maloletej dcére, ktorá ma potrebuje si plne uvedomujem nepriaznivé následky svojho predošlého konania, ktoré som úprimne oľutoval. Z doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody som si zobral dostatočné ponaučenie a chcel by som dostať šancu viesť normálny život a začleniť sa do spoločnosti. Rodina, s ktorou udržiavam pravidelný kontakt je pre mňa hnacím motorom a motivujúcim prvkom k polepšeniu. Na základe uvedených skutočností mám za to, že moja minulosť nemôže byť jediným kritériom, od ktorého závisí rozhodnutie o mojom podmienenom prepustení. Uvedomil som si, že moje konanie bolo nesprávne, čoho najlepším dôkazom je moje správanie vo výkone trestu odňatia slobody ako aj silné zázemie, ktoré mám pripravené v prípade prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Uvedené skutočnosti tak preukazujú, že v mojom prípade je splnená taktiež materiálna podmienka podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, keď odo mňa možno očakávať, že po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody povediem riadny život.

Na základe vyššie uvedených skutočností, predovšetkým na základe hodnotenia ústavu, ktorý odporučil moje podmienené prepustenie s dohľadom a z ktorého jednoznačne vyplýva moje polepšenie a nekonfliktnosť v kolektíve, ako aj na základe silného sociálneho a rodinného zázemia týmto ja, odsúdený

navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne ako príslušný nadriadený orgán vydal v súlade s ustanovením § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. nasledovné
u z n e s e n i e
Súd sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín ako nedôvodnú zametieta.“

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré im predchádzalo. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Krajský súd v rámci preskúmania konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, nezistil v postupe okresného súdu chyby procesného charakteru, ktoré by samé osebe opodstatňovali zrušenie napadnutého uznesenia. V konečnom dôsledku krajský súd konštatuje, že prokurátor v dôvodoch jeho sťažnosti ani nenamietal existenciu takýchto procesných väd v konaní okresného súdu.

V rámci preskúmania správnosti samotných výrokov napadnutého uznesenia, krajský súd skúmal, či je napadnuté uznesenie v súlade so zákonom.

Podľa § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zákona súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody,

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 66 ods. 3 Tr. zák. ak odsúdený má vykonať viac trestov odňatia slobody, odsúdený môže byť podmiennečne prepustený najskôr po výkone súčtu pomerných častí uložených trestov podľa odseku 1 písm. a) až c), § 67 ods. 1 a 2 a celého zvyšku trestu podľa § 68 ods. 2.

V súvislosti s posudzovaním splnenia podmienok na podmiennečné prepustenie každého odsúdeného krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že o dĺžke trestu, a teda aj o dĺžke pôsobenia výchovného účinku tohto trestu na odsúdeného rozhoduje súd, ktorý vydal právoplatný odsudzujúci rozsudok. Na druhej strane zákonodarca dobrodením, zakotveným v ustanoveniach o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, ustanovil možnosť podmiennečného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody za splnenia zákonom stanovených podmienok. Z právnej úpravy tohto inštitútu nepochybne vyplýva, že zákonodarca prezumuje možnosť nápravy páchatel'ov trestných činov v rámci výkonu trestu odňatia slobody do takej miery, že i výkonom tohto trestu po dobu kratšiu, než ju stanovil súd v odsudzujúcom rozsudku, je možné pri správnom výchovnom pôsobení dosiahnuť výchovný účel trestu, teda nápravu páchatel'a trestného činu, aby sa do budúcnosti už nedopúšťal trestnej činnosti aj pri jeho pobyte na slobode. Zákonodarca pritom neurčil povinnosť súdu podmiennečne prepustiť každého odsúdeného, ale ponecháva na úvahu súdu posúdiť, či výchovný účel trestu odňatia slobody aj kratšieho trvania zapôsobil na toho ktorého odsúdeného v takom rozsahu, že z hľadiska zabezpečenia ochrany spoločnosti nie je potrebné, aby odsúdený vykonal celý uložený trest odňatia slobody. V tejto súvislosti považuje krajský súd tiež za potrebné zdôrazniť, že z hľadiska naplnenia výchovného účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. u osoby, ktorá je vo výkone trestu odňatia slobody prvýkrát, vystupuje do popredia výchovná zložka trestu, na rozdiel od osoby, ktorá je opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, u ktorej vystupuje do popredia represívna zložka trestu, keďže u takejto osoby došlo k opakovanému páchaniu trestnej činnosti napriek predchádzajúcemu výkonu trestu odňatia slobody.

Na základe preskúmania správnosti výrokov samotného uznesenia okresného súdu, napadnutého sťažnosťou prokurátora, krajský súd považuje za správne závery okresného súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia, na obsah ktorého týmto v podrobnostiach poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, podľa ktorých záverov u odsúdeného sú splnené všetky zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu podľa ustanovenia § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.

Podľa názoru krajského súdu, okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia správne dospel k záveru, že odsúdený splnil formálnu zákonnú podmienku, ktorou je vykonanie zákonom vyžadovanej časti trestu.

Pokiaľ ide o splnenie materiálnej zákonnej podmienky spočívajúcej v preukázaní polepšenia sa odsúdeného, krajský súd zdôrazňuje, že okresný súd v napadnutom uznesení poukázal na zistené skutočnosti, ktoré ho viedli k záveru o splnení uvedenej zákonnej podmienky pre podmiennečné prepustenie. Medzi rozhodné skutočnosti, o ktoré okresný súd oprel svoje rozhodnutie, patrí zistenie, že správanie odsúdeného, ktorý je po prvýkrát vo výkone trestu, a to v minimálnom stupni stráženia, je stabilizované, na požadovanej úrovni a s aktuálne už kritickým postojom k trestnej činnosti. Hoci z hodnotenia ÚVTOS vyplývajú 2 nezávažné porušenia ústavného poriadku, avšak tieto porušenia boli riešené pohovormi, ktoré následne viedli k náprave odsúdeného vo vzťahu k dodržiavaniu ústavného poriadku. Z týchto dôvodov sa krajský súd sa stotožnil s názorom okresného súdu, podľa ktorého v správaní odsúdeného vo výkone trestu došlo k zlepšeniu. Z hodnotenia ústavu pritom nevyplývalo, že by sa jednalo o účelové konanie odsúdeného, ktorého cieľom malo byť navodenie dojmu o plnení podmienok pre podmiennečné prepustenie. Preto podľa názoru krajského súdu je dôvodný záver okresného súdu, že odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie tak, ako to má na zreteli ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zákona.

Pokiaľ ide o splnenie zákonnej podmienky možného očakávania, že odsúdený v budúcnosti bude viesť riadny život v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zákona, aj túto okresný súd vyhodnotil správne. S poukazom na okresným súdom ustálené polepšenie odsúdeného, ktorý je po prvýkrát vo výkone trestu odňatia slobody, podľa názoru krajského súdu možno rozumne predpokladať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny spôsob života. K dosiahnutiu tohto cieľa má dopomôcť aj skúšobná doba uložená v primeranej dĺžke za súčasného nariadenia probačného dohľadu spojeného s primeranou povinnosťou, ktorá podľa názoru krajského súdu budú efektívne spolupôbiť v záujme vedenia riadneho života odsúdeným po podmiennečnom prepustení. V súvislosti s argumentáciou prokurátora o recidíve odsúdeného krajský súd poznamenáva, že nakoľko odsúdený má odsúdenia z minulosti zahľadené, uvedená námietka prokurátora nemá oporu v zákona.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Keďže s poukazom na vyššie uvedené, krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.